

OBSERVACIÓN E SUXESTIÓN DA DIRECCIÓN XERAL DO PATRIMONIO CULTURAL EN RELACIÓN CO TRÁMITE DE CONSULTAS NO PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉXICA ORDINARIA DO PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DO CONCELLO DE REDONDELA

<u>Trámite:</u>	Consulta no procedemento de avaliación ambiental estratéxica ordinaria
<u>Documento:</u>	Borrador e documento inicial estratéxico (DIE) do <i>Plan xeral de ordenación municipal do concello de Redondela</i>
<u>Ámbito:</u>	Concello de Redondela
<u>Autor:</u>	Jornet Llop Pastor Arquitectes, María Ríos Carballeira e Gabriel Jubete Andreu (U.T.E.)
<u>Promotor:</u>	Concello de Redondela
<u>Data da solicitude:</u>	13.06.2018
<u>Código web:</u>	2107/2018
<u>Expediente:</u>	2015/868

MARCO LEGAL

O planeamento vixente no concello de Redondela son as Normas subsidiarias de planeamento (en diante NSP) aprobadas definitivamente o 06.11.1987.

É de aplicación o disposto nas seguintes disposicións normativas:

- Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español.
- Resolución do 14 de maio de 1991 da Consellería de Ordenación do Territorio e Obras Públicas, pola que se aproban as normas complementarias e subsidiarias de planeamento da Coruña, Lugo, Ourense e Pontevedra.
- Decreto 199/1997, do 10 de xullo, polo que se regula a actividade arqueolóxica na CCAA de Galicia
- Acordo da Secretaría Xeral da Consellería de Cultura, Comunicación Social e Turismo do 16.12.1997 (DOG núm. 3, do 7 de xaneiro; corrección de errores DOG núm. 16, do 26.01.1998 e DOG núm. 26, do 09.02.1998), polo que se somete a información pública o trazado relativo á delimitación e deslindamento do Camiño Portugués.
- Lei 5/2006, do 30 de xuño, para a protección, conservación e mellora dos ríos galegos
- Decreto 232/2008, do 2 de outubro, sobre o inventario xeral do patrimonio cultural de Galicia
- Decreto 19/2011, do 10 de febreiro, polo que se aproban definitivamente as directrices de ordenación do territorio
- Decreto 20/2011, do 10 de febreiro, polo que se aproba definitivamente o Plan de Ordenación do Litoral de Galicia
- Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental
- Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia
- Lei 5/2016, do 4 de maio, do patrimonio cultural de Galicia
- Decreto 143/2016, do 22 de setembro, polo que se aproba o Regulamento da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia

INTRODUCIÓN

En virtude do previsto no artigo 60 da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia (en diante LSG), o 13.06.2018 recíbese nesta Dirección Xeral do Patrimonio Cultural (en diante DXPC) a consulta no procedemento de avaliación ambiental estratéxica do *Plan xeral de ordenación municipal do concello de Redondela*, remitida pola Dirección Xeral de Calidade Ambiental e Cambio Climático, na que se indica que a documentación do borrador e do documento inicial estratéxico do *Plan xeral de ordenación municipal do concello de Redondela*, pode consultarse na web da consellería competente no medio ambiente.

No marco do Estatuto de Autonomía de Galicia (artigo 27), correspóndelle á Comunidade Autónoma galega a competencia exclusiva en materia do patrimonio histórico, artístico, arquitectónico, arqueolóxico, de interese de Galicia. O artigo 34.1 da LPCG establece que todos os plans, programas e proxectos relativos a ámbitos como a paisaxe, o desenvolvemento rural ou as infraestruturas ou calquera outro que poida supoñer unha afección ao patrimonio cultural de Galicia pola súa incidencia sobre o territorio, deberán ser sometidos ao informe da consellaría competente en materia de patrimonio cultural. En base á dita competencia formúlanse as seguintes observacións e suxestións ao *Plan xeral de ordenación municipal do concello de Redondela*.

1. Obxecto do documento

Este documento forma parte dos traballos de redacción do Plan Xeral de Ordenación Municipal (en diante PXOM) de Redondela.

Redondela é un municipio da provincia de Pontevedra, pertencente á comarca de Vigo, cunha superficie de 51,90 km².

Segundo o apartado 1.4 da memoria de ordenación, “é finalidade do PXOM, non so protexer aqueles bens recollidos no Catálogo, senón estendela protección a todos aqueles elementos e ámbitos que aportan un alto contido de calidade ao territorio, é dicir, ao conxunto de valores culturais e paisaxísticos que dotan de singularidade e identidade ao territorio”. A continuación, neste mesmo apartado, relaciónanse unha serie de estratexias que o PXOM seguirá en ámbitos determinados como o patrimonio territorial/paisaxístico, o patrimonio inmóvel, o patrimonio arqueolóxico e o patrimonio natural. Cómprase destacar, no ámbito do Camiño de Santiago, “corrixir impactos no contorno de protección e no seu territorio histórico; mellorar a ordenación no mesmo. Minimizar impactos nos accesos ao núcleo urbano de Redondela”. Tamén, en relación co patrimonio inmóvel, “fomentar a rehabilitación da arquitectura tradicional fronte ás novas construcións”; “Vila de Redondela + Vilavella: recuperar e valorizar os dous ámbitos. Mellora e adecuación dos espazos de transición entre tramas facilitando a lectura da evolución urbana”; nos conxuntos parroquiais “garantir o seu papel como fitos territoriais evitando posibles impactos nos seus contornos”; “protexer e valorizar o patrimonio pre-industrial e industrial do municipio como elementos característicos da súa identidade e historia”.

2. Incidencia da actuación sobre o patrimonio cultural de Galicia

2.1. Bens de interese cultural

No concello de Redondela existen 5 Bens de Interese cultural (en diante BIC) con declaración individualizada:

- Gravado rupestre: *Coto do Corno*, declarado monumento histórico-artístico de carácter nacional polo Decreto 3741/1974
- Gravado rupestre: *Monte da Peneda*, declarado monumento histórico-artístico de carácter nacional polo Decreto 3741/1974
- Gravado rupestre: *Monte do Castro*, declarado monumento histórico-artístico de carácter nacional polo Decreto 3741/1974
- Gravado rupestre: *Nogueira*, declarado monumento histórico-artístico de carácter nacional polo Decreto 3741/1974
- Illas de San Simón e Santo Antón, declaradas sitio histórico polo Decreto 237/1999

Asemade, son BIC de xeito xenérico os afectados polos artigo 83, 88, 92 e 94 da LPCG.

O Viaduto Madrid está situado en pleno núcleo urbano de Redondela. Actualmente atópase abandonado ao quedar fora de servizo o tramo de liña que o atravesaba. A súa construcción hai que relationala coa liña Ourense-Vigo, enlazando neste punto coa liña procedente de Madrid. O Viaduto Madrid salva o fondo val de Redondela mediante dous tramos de acceso construídos con bóvedas de cadeirado granítico e un tramo principal formado por vías metálicas sobre pilas de fábrica. As bóvedas de acceso teñen 10 metros de luz e os tramos metálicos 51, resultando polo tanto unha lonxitude de ponde de 256 metros aproximadamente. O material utilizado para os tramos metálicos foi o ferro forxado. A declaración do Viaduto Madrid como monumento histórico-artístico foi incoada por resolución do 16.01.1978, mais a día de hoxe ainda non ten acadado a condición de BIC.

2.2. Outros bens obxecto de protección

Polo termo municipal de Redondela discorren dúas rutas do Camiño de Santiago: o Camiño de Santiago Portugués interior e o Camiño de Santiago Portugués da costa¹.

En relación co patrimonio arqueolóxico, á vista da documentación presentada non consta que fose realizada unha prospección específica que recoñeza e estableza as relacións co territorio e os xacementos. Deberase realizar a dita prospección para a identificación de todos os bens do patrimonio arqueolóxico existentes dentro do termo municipal de Redondela. Ademais da prospección, existen outros elementos que dan pistas para esa identificación, como pode ser a topografía ou os topónimos que normalmente fan referencia á realidade do lugar (O Castro, Castro de Feixoeira, O Marco, A Lameira, etc.).

No tocante ao patrimonio arquitectónico e etnolóxico, o traballo de campo que se debe realizar nas fases previas á redacción do PXOM, debe recoñecer todos os bens deste tipo dentro do municipio. O traballo de campo complementarase cunha labor de investigación entre as numerosas publicacións e páxinas web, así como os datos existentes nas bases da DXPC. Deberase fazer especial fincapé nos bens da arquitectura tradicional, entendida como o conxunto de construcións que xorden da implantación dunha comunidade no seu territorio e que manifestan na súa diversidade e evolución a súa adaptación ecolólica, tanto aos condicionantes e recursos naturais, como aos procesos históricos e modelos socioeconómicos que se desenvolveron en cada lugar. O patrimonio vernáculo construído constitúe o sinal global da actividade humana no territorio. Non só as edificacións singulares e os núcleos urbanos, tamén as arquitecturas utilitarias ou produtivas, as infraestruturas, cercados, terrazas e outros elementos que conforman a transformación humana da paisaxe².

1 Artigo 73 da LPCG

2 Plan nacional de arquitectura tradicional

A LPCG relaciona no seu Título VII os “Bens culturais específicos”, establecendo para cada un deles unha serie de criterios que poden axudar á identificación dos seus valores. Prestarase unha atención especial ao patrimonio etnolóxico, cunha forte presenza no territorio galego e, en moitos casos, esquecido e infravalorado. Enténdese o patrimonio etnolóxico como os lugares, bens móbiles ou inmóbiles, as expresións, así como as crenzas, coñecementos, actividades e técnicas transmitidas por tradición, que se consideren relevantes ou expresión testemuñal significativa da identidade, a cultura e as formas de vida do pobo galego ao longo da historia³.

Asemade, prestarase unha atención especial ao patrimonio industrial, con gran presenza na zona costeira da provincia de Pontevedra, identificado na LPCG como os bens móbiles e inmóbiles e os territorios e paisaxes asociados que constitúen testemuños significativos da evolución das actividades técnicas, extractivas, tecnolóxicas, da enxeñaría, produtivas e de transformación cunha finalidade de explotación industrial, nos que se recoñece a súa influencia cultural sobre o territorio e a sociedade e que manifesten de forma significativa e característica valor industrial e técnico⁴.

3. Medidas protectoras e correctoras

3.1. Identificación do patrimonio cultural

O documento presentado contempla tres alternativas de ordenación. As tres alternativas expoñen o mesmo con relación ao patrimonio cultural: “*A proposta complementa as NNSS vixentes que se ben garanten a protección dos elementos de patrimonio, cunha protección específica, efectiva durante a súa vixencia, non é así en relación a súa percepción, dada a uniformización difusa da paisaxe arredor dos asentamentos. Cambiar de estratexia respecto aos asentamentos no solo rural, debe complementarse coa protección dos arredores dos bens patrimoniais, cunha normativa específica que garanta a calidade do seu entorno*

A determinación 9.3 das DOT obriga a que “calquera actuación sobre o territorio debe atender á súa compatibilidade cos bens do patrimonio cultural que se vexan afectados, o que require a súa identificación, o recoñecemento das súas características e das súas relacións co territorio e a análise das posibilidades de integralos como un elemento máis da actuación. Os traballos de análise referidos incorporarán unha prospección, entendida como a exploración e recoñecemento sistemático do ámbito de estudio, para a detección de elementos do patrimonio cultural non identificados no Inventario de patrimonio cultural de Galicia, con especial incidencia sobre o patrimonio etnográfico e arqueológico”. En relación con esta determinación, na memoria de ordenación afírmase que “*incorporarán unha prospección, exploración e recoñecemento sistemático do ámbito de estudio, detectándose novos elementos do patrimonio cultural non identificados no Inventario de patrimonio cultural de Galicia*”. A realización dos ditos TRABALLOS DE PROSPECCIÓN debe seguir unha metodoloxía que permita localizar e identificar os bens do patrimonio cultural, especialmente os elementos da arquitectura tradicional, entendida coma o conxunto de construcións que xorden da implantación dunha comunidade no seu territorio e que manifestan na súa diversidade e evolución a súa adaptación ecolóxica, tanto aos condicionantes e recursos naturais, como aos procesos históricos e modelos socioeconómicos que se desenvolveron en cada lugar. O patrimonio vernáculo construído constitúe o sinal global da actividade humana no territorio. Non só as edificacións singulares e os núcleos urbanos, tamén as arquitecturas utilitarias ou produtivas, as infraestruturas, cercados, terrazas e outros elementos que conforman a transformación humana da paisaxe.

O documento presentado non contén unha normativa nin un catálogo de bens do patrimonio cultural a protexer. No apartado 4.5 da memoria de ordenación faise referencia á redacción futura do catálogo de bens culturais do concello de Redondela “*onde se incorporan cando menos os elementos do patrimonio cultural recollidos no Rexistro de BICs de Galicia e no Catálogo do Patrimonio Cultural de Galicia, así como aqueles outros que se consideran reúnen os valores culturais que os fagan merecedores da súa inclusión no mesmo*”. Porén, na memoria informativa achégase unha listaxe provisional dos bens que integrarán o catálogo do PXOM; enténdese que esta listaxe está en fase de elaboración, posto que se afirma que se trata dun “*conxunto de bens inmóveis recollidos ata o de agora*”. Como xa se ten indicado neste informe, deberase dar cumprimento á determinación 9.3 das DOT, levando a cabo o preceptivo traballo de campo que permitirá identificar con precisión todos os bens do patrimonio cultural no ámbito do plan. Esta prospección debe realizarse nas fases más iniciais de elaboración do plan, posto que supón unha parte importante na análise do territorio e condiciona toda proposta de ordenación. Deberase prestar unha especial atención ao seguintes elementos:

- A arquitectura tradicional, cunha forte presenza nos núcleos rurais tradicionais e vinculada á paisaxe rural.
- O patrimonio costeiro do municipio, de carácter eminentemente industrial: edificacións, xacementos arqueológicos terrestres e subacuáticos⁵ e outro tipo de construcións e instalacións complementarias (peirao, ramplas,

3 Artigo 91.1 da LPCG

4 Artigo 103 da LPCG

5 Artigo 102 da LPCG definición do patrimonio arqueológico subacuático

cargadoiros, fábricas, casetas, maquinaria, etc.). O artigo 104 da LPCG establece os criterios básicos para analizar o valor industrial destes bens.

- En relación co patrimonio industrial, incluiranse no catálogo do PXOM, ademais doutros elementos que se poidan identificar, os seguintes bens:
  - A fábrica de conservas Rodríguez Pascual en Cesantes
  - O viveiro ao norte da Praia de Cesantes
  - A fábrica do Grupo Oya Pérez en Chapela
  - A antiga fábrica de conservas Carballo (Pérez Lafuente) en Arealonga, parroquia de Chapela
  - As construcións dos anos 40 da Compañía de Pesca e Industrias del Bacalao (COPIBA) en Chapela
  - Outro cargadoiro de mineral en Rande. Os dous cargadoiros foron incluídos no “Mapa do patrimonio mineiro de Galicia”
  - As ruínas da fábrica de salgadoira en Punta Pías, parroquia de Cedeira
  - A telleira en Cesantes (baca da ría de Redondela)
  - O estaleiro Irmáns Loureiro, na praia de Cesantes
  - As escaleiras e muros das canles da ría
- Os viaductos, pontes e edificacións (estacións) das primeiras liñas do ferrocarril, do que son exemplos representativos os viadutos “Madrid” e “Pontedevedra” do ferrocarril en Redondela⁶.
- As pontes, as construcións singulares e as edificacións asociadas ás estradas antigas, así como outros exemplos paradigmáticos de recente construcción como a Ponte de Rande ou instalacións portuarias tradicionais como a de Chapela.
- Pomares e agras de cultivos tradicionais, terras en socalcos e veigas, cun alto valor ecolóxico e paisaxístico. Deberase facer unha análise deste tipo de espazos agrícolas co obxecto de protexer os seus valores tradicionais.
- As casetas de pescadores situadas na fronte costeira que están a sufrir un forte proceso de transformación con alteracións directas sobre as construcións e o seu entorno, desvirtuando o seu carácter orixinal.

O CAMIÑO DE SANTIAGO atravesa o concello de Redondela con dúas das súas rutas principais: o Camiño de Santiago Portugués interior e o Portugués da costa. O PXOM deberá recoller ambas as dúas rutas, representando correctamente na súa planimetría a traza do Camiño e o seu territorio histórico asociado. Ningunha destas rutas contan cunha delimitación definitiva, polo que será de aplicación o disposto na DT 6ª da LPCG que establece que as rutas dos Camiños de Santiago que non contan cunha delimitación definitivamente aprobada do seu territorio histórico virán definidas polo trazado determinado nos expedientes previos incoados e polas parcelas e edificacións que constitúen os seus límites. O dito trazado estenderase á totalidade dos solos de núcleo rural tradicional delimitados que atravesa a trinta metros no caso de solos rústicos de calquera natureza, excluíndo deste os solos urbanos e as infraestruturas.

Para a identificación da traza do Camiño de Santiago Portugués interior, deberase acudir ao Acordo da Secretaría Xeral da Consellería de Cultura, Comunicación Social e Turismo do 16.12.1997 (DOG núm. 3, do 7 de xaneiro; corrección de erros DOG núm. 16, do 26.01.1998 e DOG núm. 26, do 09.02.1998), polo que se somete a información pública o trazado relativo á delimitación e deslindamento do Camiño Portugués; ou ben ao no Plan Básico Autonómico. Non obstante, cómpre lembrar que, segundo o artigo 75.2 da LPCG, a aprobación definitiva da delimitación da traza e do territorio histórico de calquera ruta dos Camiños de Santiago obrigará aos concellos en cuxo territorio se localiza a incorporala aos seus instrumentos de planeamento urbanístico e a establecer as determinacións específicas para o seu réxime de protección, polo que a traza que se represente no plan xeral será provisional, á espera da súa aprobación definitiva. Por outra banda, a traza do Camiño de Santiago Portugués da costa pode consultarse no Plan Básico Autonómico, coa condición de ser, ao igual que no caso anterior, unha delimitación provisional.

Ademais da representación gráfica, deberase incluír o Camiño de Santiago no catálogo do PXOM, así como incorporar na normativa unha regulación para todo o ámbito afectado polo Camiño, de acordo coas determinacións do Título VI da LPCG.

3.2 Catálogo

Toda vez identificados os bens do patrimonio cultural, elaboraranse as correspondentes fichas individualizadas do catálogo de cada un dos elementos, que deberán ter o contido mínimo establecido no artigo 81.3 da LSG. Deberanse delimitar correctamente e con exactitude tanto o ben como o seu contorno de protección. A delimitación do ben abranguerá, como norma xeral, a parcela na que se atopa. Nos casos en que dentro dunha mesma parcela existan diferentes elementos do patrimonio cultural, deberanxe diferenciar na ficha, tanto na descripción como na documentación gráfica (fotografías e planimetria) e asignarles diferentes categorías e niveis de protección segundo corresponda. O contorno de protección ven definido no artigo 12.2 da LPCG como os espazos e construcións próximas cuxa alteración incida na percepción e comprensión dos valores culturais dos bens no seu contexto ou poida afectar a súa integridade, apreciación ou estudo.

⁶ Incluídos no Plan nacional do patrimonio industrial elaborado polo TICCIH-España e na monografía “Pontes históricas de Galicia”

Este contorno de protección deberá delimitarse a partir do elemento ou vestixio más exterior do ben, procurando seguir o parcelario existente. O artigo 38 da LPCG establece uns contornos de protección subsidiarios que poden tomarse como referencia á hora da delimitación. Cómprase reiterar a necesidade de actualizar as referencias normativas na memoria de ordenación, posto que no apartado 4.5 remítense ás franxas recollidas no Decreto de Inventario 2008, franxas que non son de aplicación desde a entrada en vigor da LPCG. Nos planos de ordenación do PXOM deberan representar todos os bens catalogados co seu código identificador correspondente e o seu contorno de protección.

3.3 Normativa

O apartado 3.2 da memoria de ordenación relaciona a normativa sectorial de aplicación, entre a que se inclúe, en relación co patrimonio, a Lei 10/2015, de 26 de maio, para a salvagarda do Patrimonio Cultural Inmaterial; se ben é unha normativa que non xera afeccións de carácter urbanístico.

Tamén se relacionan os decretos 571/1963 e 449/1973 para a protección dos coñecidos como “bens xenéricos” e o Decreto 232/2008, do 2 de outubro, sobre o Inventario xeral do patrimonio cultural de Galicia, cuxo contido refundíuse na LPCG. Deberase actualizar esta listaxe de normativa de xeito que se recollan todas as normas vixentes en relación coa protección do patrimonio cultural.

3.4 Ordenación

Na memoria de ordenación mantéñense dous solos urbanizables xa previstos nas NSP: o solo urbanizable asociado ao Pazo de Pousadoiro e os solos urbanizables asociados ao Pazo de Petán. No entorno do Pazo de Petán atópase o viaduto da vía ferroviaria actualmente en desuso, a nova ordenación deberá poñelo en valor, prevendo un espazo libre de calidade, ademais de lograr unha transición harmoniosa entre o solo de núcleo rural e o solo urbano.

No apartado 4.4 da memoria defínese o solo rústico de protección do patrimonio (en diante SRPP) como aquel obxecto de delimitacións dos elementos do patrimonio cultural e arqueolóxico que o borrador de Plan propón para a súa inclusión nos catálogos correspondentes. Cómprase por en relevo un erro na redacción da memoria, xa que falta o título de “SRPPC” diante da definición. A LSG define o SRPP como o constituído polos terreos protexidos pola legislación de patrimonio cultural⁷. A LPCG non establece un criterio concreto para a clasificación do SRPP, porén, segundo os criterios que se veñen aplicando desde esta DXPC, a área de protección integral dos xacementos arqueolóxicos deberá clasificarse como SRPP, namentres que tanto o contorno de respecto dos xacementos como o contorno de protección dos bens catalogados pode abranguer solo con outra clasificación. Toda vez analizada a documentación gráfica do borrador, non parece que se siga un criterio claro e adecuado á hora de clasificar o SRPPC, identificando en moitos casos esta clase de solo cos contornos de protección dos bens catalogados. Cómprase facer fincapé en que a clasificación do solo é independente da delimitación dos bens do patrimonio cultural e dos seus contornos de protección.

No último parágrafo do apartado 4.5 da memoria de ordenación expõe o seguinte: “Coa finalidade de protexer e por en valor a parte da vila de Redondela con valor histórico remítense a súa ordenación pormenorizada á redacción do Plan Especial do conxunto histórico de Redondela e xardíns da Alameda. A delimitación do mesmo aparece grafado nos planos de Información Urbanística (series 1/10000) 1.06 Elementos Patrimoniais. Será obxecto deste plan así mesmo redactar un catálogo de bens pormenorizado no seu ámbito que complete o catálogo do PXOM”. Cómprase facer un pequeno inciso neste punto para lembrar a determinación 9.6 das DOT que promove a revitalización urbana das zonas históricas, así como a rehabilitación da arquitectura es as paisaxes vinculadas ao sector agrario e ao medio rural. Segundo a memoria do borrador, para dar cumprimento a esta determinación, o PXOM pretende “incorporar accións e medidas para garantir a protección dos ámbitos do Mosteiro e Igrexa de san Salvador e Pazo Mariñán así como doutros bens. Contempla a protección da arquitectura e as paisaxes vinculadas ao sector agrario e ao medio rural”.

Na serie de planos de información 1.06 *Elementos Patrimoniais* delimitase cunha liña de cor granate o ámbito do Plan especial de protección (en diante PEP) da vila de Redondela, identificado como “ben catalogado” na lenda. Xa que logo se pretende protexer no PXOM o conxunto histórico de Redondela, catalogándoo e remitindo a súa ordenación a un PEP, deberan definir con exactitude e rigor os límites do ámbito. Toda vez delimitado o ámbito do PEP, o PXOM deberá establecer un prazo máximo para a súa aprobación, así como incluír na súa normativa unha ordenanza transitoria que regule as actuacións no conxunto histórico namentres non se aprobe o dito plan.

O capítulo III do Título III da LPCG regula os Plans especiais de protección. Ademais do contido que debe ter este PEP, é importante facer fincapé no réxime transitorio que se recolle no artigo 57 da LPCG. A ordenanza transitoria de aplicación no ámbito do PEP debe ser moi restritiva, de xeito que se preserve o conxunto histórico de posibles desenvolvimentos urbanísticos que atenten contra a súa integridade e valores patrimoniais. Así, nos conxuntos históricos, en tanto non se aprobe o PEP, non se admitirán modificacións nas aliñacións e rasantes existentes, incrementos ou alteracións do volume,

7 Artigo 34.2.h) da LSG

parcelacións nin agregacións que supoñan modificación das fachadas ou da estrutura parcelaria, e en xeral, cambios que afecten a harmonía do conxunto⁸. Esta ordenanza de conservación da estrutura edificatoria tan só permitirá actuacións de conservación e mantemento; impedindo a edificación de solares baleiros ou derrubamentos.

Cobra especial relevancia neste caso a protección dos bens do patrimonio cultural situados dentro do ámbito do PEP. Tendo en conta que na memoria de ordenación exprésase a intención de redactar un catálogo xunto co plan especial que complemente ao catálogo do PXOM, cómpre establecer algunha medida que asegure a protección e conservación deses elementos namentres non se aprobe o antedito PEP. Poderase incluír no catálogo do plan xeral unha ficha do conxunto histórico da vila de Redondela na que se remita calquera actuación dentro do ámbito do PEP á ordenanza transitoria. Pódese optar tamén por incluír no catálogo do PXOM os elementos más significativos dos que se atopan dentro do ámbito, co contido esixido pola normativa vixente e as medidas necesarias para asegurar a súa conservación e protección e o cumprimento das medidas establecidas na ordenanza provisional.

Por último, cómpre facer unha reflexión sobre a delimitación dos NÚCLEOS RURAIS TRADICIONAIS. Á hora de enfrentar a delimitación dos núcleos rurais (en diante NR), a ordenación que proxecte o PXOM debe garantir a salvagarda dos valores culturais dos bens do patrimonio cultural e a súa integración no contorno. Os NR constitúen ámbitos singulares e deberase encarar a súa delimitación e ordenación sendo coñecedores das súas particularidades. Na delimitación dos NR deberán potenciarse e consolidarse as áreas vacantes do interior do núcleo, así como evitar un crecemento excesivo que non garde proporción coas necesidades da poboación⁹. Xustificarase a necesidade de crecemento no caso de inclusión de parcelas vacantes más aló do perímetro edificado¹⁰. Prestarase especial atención á consolidación das aliñacións existentes, especialmente nos núcleos rurais tradicionais, así como o mantemento e protección da trama tradicional e dos muros tradicionais. Prohibiranse as actuacións que desvirtúen a configuración orixinal do núcleo.

As novas edificacións que se pretendan situar nos núcleos rurais tradicionais identifíquense coas características propias do lugar e estarán encamiñadas a consolidar a trama rural existente. Todas elas cumplirán as seguintes condicións¹¹:

- a) As características tipolóxicas, estéticas e construtivas e os materiais, as cores e os acabados serán acordes coa paisaxe rural e coas construcións tradicionais do asentamento, sen prexuízo doutras propostas que se xustifiquen pola súa calidade arquitectónica.
- b) O volume máximo da edificación será similar ao das edificacións tradicionais existentes, agás cando resulte imprescindible superalo por esixencias do uso ou da actividade. En todo caso, deberán adoptarse as medidas correctoras necesarias para garantir o mínimo impacto visual sobre a paisaxe e a mínima alteración do relevo natural dos terreos.

CONCLUSIÓN

O promotor deberá ter en consideración as anteriores observacións e suxestións no *Plan xeral de ordenación municipal do concello de Redondela*.

Unha vez aprobado inicialmente o plan xeral, deberase solicitar o informe vinculante desta Consellería previsto no artigo 34 da LPCG, para o que se deberá achegar o documento debidamente dilixenciado.

Santiago de Compostela, 11 de xullo de 2018
A directora xeral do Patrimonio Cultural

M. Carmen Martínez Ínsua

8 Artigo 57.2 da LPCG

9 Artigo 34.2 do RLSG

10 Artigo 33.2 do RLSG

11 Artigo 24.7 da LSG